

वर्धमानपुरात् तावद् भगवन् अहम् आगतः,
 गतुं प्रवृत्तः कनकपुरीं त्वं अस्मि प्रतिज्ञया । 18
 न जाने क्व भवेत् सा तु, भगवान् वक्तुं वेत्ति चेत्,
 इति तं शक्तिदेवो ऽपि स प्रह्वो मुनिम् अभ्यधात् । 19
 वत्स वर्षशतान्य् अष्टौ मम आश्रमपदे त्वं इह
 अतिक्रान्तानि, न च सा श्रुता अपि नगरी मया । 20
 इति तेन अपि मुनिना गदितः स विषादवान्
 पुनरू एव अब्रवीत्, तर्हि मृतो ऽस्मि क्त्वां भ्रमन् इह । 21
 ततः क्रमेण ज्ञातार्थः स मुनिस् तम् अभाषत,
 यदि ते निश्चयस्, तर्हि यद् अहं वच्मि तत् कुरु । 22
 अस्ति काम्पिल्यविषयो योजनानां शतेषु इतः
 त्रिषु, तत्र उत्तराख्यश् च गिरिस्, तत्र अपि च आश्रमः । 23
 तत्र आर्यो ऽस्ति मम भ्राता ज्येष्ठो दीर्घतपा इति,
 तत्पार्श्वं व्रज, जानीयात् स वृद्धो जातु तां पुरीं । 24
 एतच् कृत्वा तथा इत्य् उक्त्वा जातास्थस् तत्र तां निशां
 नीत्वा प्रतस्थे स प्रातः शक्तिदेवो द्रुतं ततः । 25
 क्लेशातिक्रान्तकान्तारश्चान्तश् च आसाद्य तं चिरात्
 काम्पिल्यविषयं तस्मिन् आरुरोह उत्तरे गिरौ । 26
 तत्र तं दीर्घतपसं मुनिम् आश्रमवर्तिनं
 दृष्ट्वा प्रणम्य च प्रीतः कृतातिथ्यम् उपाययौ । 27